

Godtgjørelse skulde tilbebringes ved Ligning paa Communen. Jeg troer, at det er meget uheldigt; jeg troer, at det er en Bestemmelse, der vil bringe megen Misfornøielse tilstede i Communen, og at det derfor vilde have været overmaade heldigt, om man kunde have faaet en Forandring deri. Imidlertid er der maaskee endnu en Dags Tid til at overveje, hvorvidt det er rigtigt at stille Ændringsforslag til denne Lov, og man kan da bestemme sig til, hvad man maatte finde rigtigt.

**L. Jensen:** Ja, jeg maa ogsaa meget beklage, at man af Frygt for, at Loven ikke skulde komme ud, ikke kan stille Ændringsforslag; thi det er en absolut Nødvendighed, at den Præst, som et enkelt Menighedsmedlem vil benytte til sine kirkelige Handlinger, har Ret til at benytte Kirken i det Sogn, hvori dette Medlem boer; at sige, naar Sognets Præst ikke benyttede Kirken; og endnu mere nødvendigt vilde dette være, naar flere af Menighedsmedlemmerne ønskede det. Jeg har søgt at formaae Medlemmer af det andet Thing til at stille saadanne Forslag, men det er ikke skeet, og jeg har ladet mig berolige ved den Udtalelse af den høitagtede Cultusminister, at Administrationen vel vilde raade Bod herpaa ved at paabyde, at Kirken maatte kunne afbenyttes i dette Tilfælde; men jeg frygter imidlertid meget for, at han ikke seer sig istand hertil; thi det er dog klart, at vedkommende Sognepræst vil modsætte sig dette; thi foruden dette, at han muligt kunde tabe i sine Indtægter, saa vilde det jo komme for Æffentligheden, at han ikke er den Mand, som han giver sig ud for at være, eller som man kunde ønske. See, derfor er det absolut nødvendigt, at denne Frihed til Kirkens Afbenyttelse gives, thi, skeer dette ikke, saa ville efter min Mening kun enkelte af Communens Medlemmer faae Godt af denne Lov; thi vel er det saa, at der ikke er saa grumme langt mellem Sognene og til Nabopræsten, men det er ikke altid sagt, at det er Nabopræsten, som man ønsker at benytte til sin Sjælesørger; for dem, der nu have Hest og Vogn og kunne kjøre de Par Mill, dem kunde Loven i sin nuværende Skikkelse komme tilgode, men for den fattigere

Classse, for Husemændene vilde det jo være aldeles umuligt. Jeg kan iøvrigt henholde mig til de foregaaende Talere og med dem antage, at jeg kun anseer Loven for en ret god Begyndelse til Forbedring i vore kirkelige Forhold. Der findes desværre saa meget Uheldigt og Uholdbart i Kirken, at nuværende Lovforslag kun gjør en liden Forbedring deri. Der er omtalt i Motiverne til Lovforslaget, at der vil blive oprettet Menighedsraad; dette vilde jeg ikke alene ansee for meget heldigt, men det er ganske vist absolut nødvendigt; thi et saadant Raad vil kunne affaase mange af de Ustikke, som findes i Kirken. Jeg vilde saaledes ansee det for særdeles heldigt, om dette Menighedsraad vilde bidrage til at affaase flere af de uheldige Stikke, som findes ved Kirken paa flere Steder i Landet. Jeg skal omtale et Exempel af de mange, som findes, nemlig med Hensyn til Altergangen. Det er saaledes paa flere Steder Tilfældet, at Præsten to Gange om Aaret, om Foraaret og Efteraaret, fra Prædikestolen bekjendtgjør, at næste Søndag bliver der den sidste Altergang i dette Foraar eller Efteraar; men, er dog ikke dette mindst talt en Besynderlighed, at det staar i en Præsts Haand, om man kan komme til Alters det halve Aar eller ikke. Følgen af denne Bekjendtgjørelse er derfor, at Folk strømme i hundredevis til Kirken de saa Søndage, som det behager Præsten at holde Altergang, hvad enten de Menneffer søle Trang dertil eller ikke, saa man maa næsten fristes til at troe, at de søge Herrens Bord meest for Skik Skyld. Denne Skik har ofte stødt mig meget, og jeg er bleven forbausset over, at nogen Præst kunde ville bekjendtgjøre noget Saadant fra Prædikestolen; thi det maa jo see ud, som det alene laa i Præstens Haand, om Folk maatte komme til Alters eller ikke. Efter hvad jeg har erfaret, er det Gud ske Lov ikke Tilfældet her i Kjøbenhavn eller adskillige Steder paa Landet, men, som sagt, i den Egn, hvor jeg er fra, der er det Tilfældet, og det er for mig en meget grusom og jammerlig Skik at høre en saadan Bekjendtgjørelse; der kunde ganske vist nævnes mange andre meget uchristelige Stikke i Kirken, men jeg skal indskrænke mig hertil, haabende paa, at det med Tiden maa blive bedre, naar